

„AZ ÉN CSODÁLATOS PÉCSI KALANDOM SEM ÉR ITT VÉGET...”

Paradoxonban élünk: a hatékony kommunikációs technológiák korában, a háborúhoz vezető hazugságoktól átszótt világ „zajában” egyre magányosabbak vagyunk. S azért, hogy kevésbé érezzük magunkat egyedül, és jobban részesei lehessünk a korszaknak, amelyben élünk, mi Pécssett befogadtuk a világot, immár közel harminc éve.

Szelíd és elmélkedő városunkba évről évre visszatértek az írók, a költők és a gondolkodók, hogy közösen vitassuk meg a fontos kortárs kérdéseket. A mindennapi egyetemi életben és a nemzetközi szemináriumainkon részt vevő sok-sok fiatal között mindnyájan megfiatalodunk. Ilyen környezetben – a kutatás és ismeretterjesztés világában – nőttek fel diákjaink, és megértették, hogy a „tudománycsinálás” nem

más, mint hogy együtt kutatunk, vitatkozunk és figyelemmel hallgatjuk egymást.

Ez az én csodálatos pécsi kalandom titka. Vendégeim – köztük a jeles író, a kékszemű Hubay Miklós – az egyetemi dolgozószobám ablakából látható, dél felé elnyúló várost nézve sokszor megkérdezték, hogy arra van-e a tenger. Igen! A tenger is arra van! Az én csodálatos pécsi kalandom sem ér itt véget, sőt, megújul majd az elkövetkezendő időkben: még nagyon sok tenni-, kutatni-, tanulni- és megbeszélőnivalónk van.

Írta: *Luigi Tassoni*

Fordította: *Wallendums Tünde*

Olasz Tanszék

A BÖLCSÉSZEK MINT KAMÉLEON MŰVÉSZLELKEK

Beszámoló az „ésatöbbi” rendezvényről a Szenes klubban

A Pécsi Tudományegyetem, és azon belül is leginkább a Bölcsész- és Társadalomtudományi Kar már régóta sokszínűségéről híres. Nálunk lelhető fel a legtöbb szak és ezek is a lehető legkülönbözőbbek. Egészen biztos vagyok benne, hogy pontosan ezért biztosítja a mi karunk a legszerteágazóbb lehetőségeket az önmegvalósításra. A campuson a leggyakrabban hallott tanács, hogy az egyetem nem csupán tanulásra jó, hanem, ha okosan használjuk, egy teljesen új világot tár elénk, ahol bármilyen elképzelésünket megvalósíthatjuk. Ezt segíti a számtalan újság és folyóirat, mellyel karunk büszkélkedhet, a Zenélő Egyetem szabadon választható órái, a filmklubok és maga a Szenes Klub, mely az egész országban egyedülálló.

Talán a rengeteg művészettel foglalkozó elméleti óra, vagy a már fent említett okok miatt, de meg mernék esküdni arra, hogy a bölcsészek között legalább annyi művészlélek